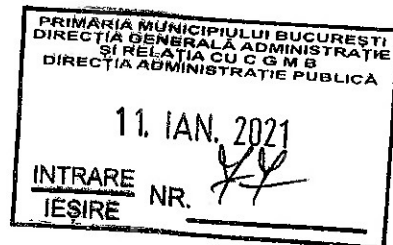

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcția Juridic

Nr. 106h/comercial/ M .01.2021

CĂTRE:

CABINET SECRETAR GENERAL

DIRECȚIA GENERALĂ ADMINISTRAȚIE ȘI RELAȚIA CU CGMB

DIRECȚIA GENERALĂ ECONOMICĂ

DIRECȚIA DE MEDIU

DIRECȚIA GUVERNANȚĂ CORPORATIVĂ

Va transmitem atasat, in copie, hotărârile pronunțate in dosarul 2569/3/2019, respectiv Sentinta civila nr. 8456/2019 rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1977/2020, prin care instanța a anulat HCGMB nr. 536/23.08.2018.

Cu considerație,

DIRECTOR EXECUTIV,

ADRIAN FORDACHE

Consilier juridic,

Radu Mircea Lonean

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 1977
Ședința publică din data de 28.10.2020
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE IONEL FLOREA
Judecător ANDREEA CECILIA MIHAI
Judecător GIANINA GEORGIANA PALICI
Grefier CRISTIANA-TEODORA ROBU

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI DIRECȚIA JURIDIC
04. IAN. 2021
INTRARE / IEȘIRE NR. 24 H

Pe rol se află soluționarea recursurilor formulate de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, recurentul- pârât MINICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR, recurentul COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A., împotriva sentinței civile nr. 8456/05.12.2019, pronunțată de TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, în dosarul nr. 2569/3/2019, având ca obiect „anulare act administrativ – hot. Nr.536/23.08.2018”, în contradictoriu cu intimatul-reclamant [REDACTAT] intimatul INSTITUȚIA PREFECTULUI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Dezbaterile asupra cererii de recurs au avut loc în ședința publică din data de 13.10.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 28.10.2020, dată la care, în aceeași compunere, a decis următoarele:

CURTEA

Având în vedere prevederile art. 499 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Prin derogare de la prevederile art. 425 alin. (1) lit. b), hotărârea instanței de recurs va cuprinde în considerente numai motivele de casare invocate și analiza acestora, arătându-se de ce s-au admis ori, după caz, s-au respins. În cazul în care recursul se respinge fără a fi cercetat în fond ori se anulează sau se constată perimarea lui, hotărârea de recurs va cuprinde numai motivarea soluției fără a se evoca și analiza motivelor de casare”, reține:

Prin **sentința civilă nr. 8456/05.12.2019**, pronunțată de TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, în dosarul nr. 2569/3/2019, s-a dispus admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Instituția Prefectului Municipiului București, invocată de pârâții Instituția Prefectului Municipiului București și Consiliul General al Municipiului București, prin întâmpinare. S-a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâta Instituția Prefectului Municipiului București, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă. Au fost respinse ca neîntemeiate excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului [REDACTAT] excepția lipsei de interes, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul București, invocate de pârâtul Municipiul București, prin întâmpinare, excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată, excepția lipsei de interes/obiect a cererii de chemare în judecată, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului [REDACTAT] excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul București, invocate de pârâtul Consiliul General al Municipiului București, prin întâmpinare și excepția lipsei de interes invocată de pârâta Compania Municipală Cimitire București prin întâmpinare. S-a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare facultativă a

cauzei până la soluționarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce face obiectul dosarului nr. 2384/1/2019. În temeiul art. 29 alin. 4 teza I din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată s-a dispus sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 3 din Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, raportate la prevederile art. 1 alin. 5 din Constituție, excepție invocată de reclamantul [REDACTAT]. S-a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare facultativă a cauzei până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate. S-a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București, Municipiul București, și Compania Municipală Cimitire București. A fost anulată Hotărârea nr. 536, emisă de Consiliul General al Municipiului București la data de 23.08.2018.

Împotriva sentinței civile sus-menționate au declarat recurs pârâții CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR și COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A.

Recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună: Admiterea recursului; Casarea hotărârii recurate și, rejudecând cauza, să se dispună respingerea cererii de anulare: în principal, ca fiind inadmisibilă, având în vedere lipsa îndeplinirii plângerii prealabile/tardivitatea depunerii; în prim subsidiar, ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă; în al doilea subsidiar, ca fiind lipsită de interes/obiect, având în vedere că Hotărârea CGMB a cărei anulare se solicită și-a consumat efectele juridice, odată cu semnarea contractului de delegare; iar în măsura în care se va trece peste excepțiile invocate, Pe fond, să respingă cererea de anulare ca nefondată;

Pentru a dispune astfel, solicită instanței să aibă în vedere următoarele **CONSIDERENTE**

Motivele recursului recurentului sunt circumscrise **prevederilor art. 488 pct. 5, 6 și 8 Cod procedura civilă.**

A. Prima instanța a respins în mod greșit excepția inamisibilității cererii de chemare în judecată pentru lipsa depunerii îndeplinirii plângerii prealabile în condițiile neîndeplinirii procedurii prealabile anterior sesizării instanței/tardivității formulării acesteia.

Este incident motivul de recurs prevăzut de disp. art. 488 pct. 5 și 8 Cod proc. civ.

Reclamantul nu a făcut dovada îndeplinirii plângerii prealabile.

Din actele depuse la dosar, nu a rezultat faptul că reclamantul [REDACTAT] a parcurs procedura plângerii prealabile cu privire la hotărârea ce face obiectul dosarului, rezultând astfel că întregul demers este inadmisibil.

Din datele prezentate nu rezultă că reclamantul a formulat plângere prealabilă împotriva actului administrativ atacat anterior sesizării instanței de judecată. Acesta a depus doar înscrisuri privind transmiterea unui eventual document printr-o firmă de curierat fără a anexa documentul efectiv comunicat și, mai important, dovada înregistrării efective a plângerii la autoritate.

Niciunul dintre documentele depuse nu face dovada transmiterii efective către autoritate. Filele 14-20 reprezintă doar niște înscrisuri privind statusul expediției de la societatea de curierat, nicidecum dovada depunerii plângerii prealabile cum a reținut instanța. Dacă prin ipoteză, s-ar constata ca este dovedită formularea plângerii prin înscrisurile purtând înscrisura societății FAN Courier, trebuie constatat faptul că plângerea este formulată tardiv -18.10.2018- actul administrativ atacat fiind emis la data de 23.08.2018.

Cu privire la al doilea aspect reținut, învederează instanței următoarele:

Pretinsa derogare invocată de instanță cu privire caracterul facultativ al procedurii prealabile, respectiv textul de lege indicat mai sus, nu este de natură să înlăture textele de lege invocate. În ipoteza valorificării textului indicat de instanță ar lipsi de substanță rațiunea pentru care a fost instituită plângerea prealabilă.

Astfel, soluția primei instanțe este greșită sub acest aspect, sub imperiul art. 488 pct. 5 și 8 Cod proc. civ., analizându-se în mod greșit actele deduse judecății, prin raportare la textele legale incidente.

Totodată, motivul pentru care instanța a respins excepția inadmisibilității nu a fost pus în discuția părților, niciuna dintre părți nepunând concluzii asupra acestuia, fiind astfel încălcat principiul contradictorialității, fiind incident motivul de recurs prev. de art. 488 pct. 5 Cod proc. civ.

Astfel, solicită schimbarea hotărârii recurate, în sensul admiterii excepției inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile a reclamantului [REDACTAT]

B. PRIMA INSTANȚĂ A RESPINS ÎN MOD GREȘIT EXCEPȚIA LIPSEI CALITĂȚII PROCESUALE ACTIVE A RECLAMANTULUI [REDACTAT]

Sunt incidente dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 și 6 Cod Proc. Civ.

Hotărârea primei instanțe nu este motivată sub acest aspect, respectiv a statuării motivelor de fapt și de drept care justifică calitatea procesuală activă a reclamantului, rezumându-se să aprecieze excepția ca neîntemeiată, având în vedere că incertitudinea juridică creată de adoptarea HCGMB nr. 536/23.08.2018 este de natură să afecteze locul de muncă al reclamantului, angajat în cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, fără să motiveze în concret cum ar fi afectat.

Astfel, este incident pct. 6 din art. 488 Cod proc. civ.

În plus, soluția primei instanțe este nelegală sub aspectul analizei condiției acțiunii civile, respectiva calității procesuale active, fiind incidente disp. art. 488 pct. 5. Cod Proc. Civ.

Instanța a respins excepția lipsei calității procesuale active cu încălcarea dispozițiilor de drept procesual, respectiv art. 36 Cod Proc. Civ.

C. PRIMA INSTANȚĂ A RESPINS ÎN MOD GREȘIT EXCEPȚIA LIPSEI DE INTERES A INTIMATULUI RECLAMANTULUI [REDACTAT]

Sunt incidente dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod Proc. Civ.

Cu privire la primul aspect, învederează că instanța a reținut un interes privat din prisma faptului că incertitudinea juridică creată de adoptarea Hotărârii nr. 536/23.08.2018 este de natură să afecteze locul de muncă al reclamantului.

Sintagma "de natură să afecteze locul de muncă" nu reprezintă o motivare în sensul existenței unui interes privat.

Astfel, este incident art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod Proc. Civ.

Și în situația ipotetică în care reclamantul ar justifica un interes privat, acest interes nu privește Hotărârea nr. 536/2018, ci contractul de delegare care a fost încheiat în baza acesteia - contract care nu a fost atacat.

Totodată, instanța nu a identificat niciun argument pentru care adoptarea HCGMB 536 ar duce la pierderea locului de muncă al reclamantului, iar în măsura în care s-ar face referire la dispozițiile HCGMB 721/2018, atunci chestiunea reorganizării serviciului public, ca motiv de pierdere (potențială) a locului de muncă a reclamantului, reprezintă în realitate un aspect de oportunitate a actului administrativ, ce nu poate face obiectul cenzurii instanței.

În acest caz, este incident art. 488 alin. 1 pct. 5, întrucât se încalcă norma de drept material din Legea contenciosului administrativ invocată anterior.

Cu privire la al doilea aspect, instanța de fond a reținut că HCGMB nr. 536/2018 nu și-a epuizat efectele fără să motiveze în sensul acesta. HCGMB nr. 536/2018 care face obiectul acestui litigiu și-a consumat efectele juridice odată cu emiterea acesteia. Din moment ce Hotărârea și-a consumat efectele, demersul judiciar al reclamantului este lipsit de interes.

În baza acestei hotărâri, s-a decis, în sensul punerii în aplicare a delegării de gestiune, încheierea contractului de delegare, în forma prevăzută în anexa la hotărâre, contract a cărei dată de intrare în vigoare era data semnării, dar nu mai târziu de 1 octombrie 2018.

În realitate, finalitatea urmărită de reclamant vizează acest din urmă act în baza căruia Compania Municipală Cimitire București S.A. presta serviciul public, acest act fiind contractul

de delegare - contract administrativ, asimilat actelor administrative - ce nu a fost atacat, drept urmare nu se poate obține pe calea prezentei finalitatea urmărită.

Din această perspectivă, a invocat și susținut excepția lipsei de interes în privința hotărârii 536/2018.

HCGMB nr. 536/2018 nu mai producea efecte la momentul pronunțării sentinței recurate. Astfel rezultă din normele de drept material ce reglementează regimul juridic al acesteia.

Astfel, pe de-o parte, este incident motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8, deoarece soluția a fost pronunțată cu încălcarea normelor de drept material prevăzute de OG nr. 71/2002.

În cazul delegării gestiunii unor servicii de administrare a domeniului public și privat este incident regimul juridic prevăzut de OG nr. 71/2002.

HCGMB nr. 536/2018 este supusă regimului juridic prevăzut de OG nr. 71/2002. Serviciul public a cărui gestiune este delegată prin HCGMB nr. 536/2018 delegarea serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București. Acest serviciu public face parte dintre serviciile menționate expres de dispozițiile art. 5 pct. 2 lit. a), b), c) din OG nr. 71/2002, care conturează domeniului de aplicare a acestui act normativ. De asemenea, serviciul public a cărui gestiune a fost delegată prin HCGMB nr. 536/2018 nu se încadrează în categoria serviciilor de utilități publice limitativ reglementată de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 51/2006, care delimitează domeniul de aplicare a acestui act normativ.

În conformitate cu dispozițiile legale, în cazul gestiunii indirecte sau gestiunii delegate autoritățile administrației publice locale pot încredința unuia sau mai multor operatori sarcinile și responsabilitățile proprii cu privire la gestiunea propriu-zisă a serviciilor, Legiuitorul stabilește ca prin hotărârea consiliului local se alege modalitatea de gestiune a serviciilor de administrare, iar gestiunea acestor servicii se realizează pe baza unui contract de delegare a gestiunii ce urmează a fi semnat de către primar. Așadar, alegerea consiliului local cu privire la modalitatea de gestiune a serviciilor de administrare are valoarea unei simple alegeri de care trebuie să țină seama organele executive ale unității administrativ - teritoriale (prin transpunere în sfera privată - putem asemăna hotărârea cu executarea uno ictu).

În cazul de față, alegerea modalității de gestiune a serviciilor de administrare a domeniului public și privat s-a realizat pe calea HCGMB nr. 536/2018. Simpla alegere a modalității de gestiune de care trebuie să țină seama organele executive ale unității administrativ - teritoriale - s-a epuizat la momentul în care Primarul General al Municipiului București a încheiat contractul de delegare a gestiunii în conformitate cu alegerea CGMB.

Intimatul - reclamant nu poate contesta, cu atât mai puțin anula, alegerea făcută de către autoritate între 2 modalități de gestiune a unui serviciu public. Prin urmare, prima instanță a interpretat și a aplicat greșit normele de drept material privitoare la efectele HCGMB nr. 536/2018. HCGMB nr. 536/2018 nu mai producea efecte la momentul pronunțării sentinței recurate, în consecință, Intimatul reclamant nu mai avea niciun interes.

În plus, arată că reclamantul nu a indicat și nu a dovedit, în niciun mod, prestarea efectivă de astfel de activități la nivelul Municipiului București, pentru a justifica, finalmente, un interes în dezbateră Judicială pendinte.

Din acest motiv, consideră că, în rejudecarea cauzei, instanța va trebui să respingă cererea de anulare ca fiind lipsită de Interes.

Pe de altă parte, este incident motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5, deoarece instanța a încălcat norme de drept procesual când s-a pronunțat asupra excepției, respectiv, art. 33 din Codul de Proc. Civ și, totodată, hotărârea nu cuprinde o motivare corespunzătoare.

Astfel, în mod greșit și cu încălcarea art. 33 CPC, prima instanță a considerat că există interes în soluția de anulare a actului - IICGMB 536/2018. Ceea ce urmărește, în definitiv, reclamantul, este împiedicarea realizării serviciului de către Companie, or, această activitate se realizează în baza contractului de delegare - act administrativ separat - iar nu în baza HCGMB atacată.

Drept urmare, prin atacarea doar a HCGMB de delegare nu s-ar putea obține încetarea realizării serviciului delegat, aceasta făcându-se pe baza contractului de delegare, acțiunea intimatului reclamant nu are interes.

Prima instanță a interpretat în mod greșit disp. art. 33 CPC, soluția fiind nelegală din prisma motivului de casare prevăzut de art. 488 pct. 5 CPC.

Cu privire la al treilea aspect, apreciază că instanța reține un motiv străin de soluționarea cauzei, fiind incident art. 488 alin. (1) pct. 6.

Aducerea în prim plan a soluției din dosarul nr. 38304/3/2018 privind suspendarea actului care face obiectul prezentei cauze nu are relevanță cu privire la soluționarea excepției lipsei de interes/obiect a cererii din prezenta cauză.

C. PRIMA INSTANȚĂ A ADMIS CEREREA DE ANULARE A HOTĂRÂRII NR. 536/2018 CU INTERPRETAREA ȘI APUCAREA GREȘITĂ A LEGII. MOTIVELE DE RECURS ASUPRA FONDULUI PRICINII.

Prima instanță a constatat în mod greșit existența motivului de nulitate cu privire la majoritatea cu care trebuie adoptată hotărârea - art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 Cod proc. civ.

Prima instanță a constatat în mod greșit existența motivului de nulitate constând în nerespectarea procedurii înscrise de O.G. nr. 71/2002 privind gestiunea delegată a serviciului de Interes public.- art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 Cod proc. civ.

C1. HOTĂRÂREA A FOST LEGAL ADOPTATĂ CU MAJORITATEA SIMPLĂ PREVĂZUTĂ DE ART. 45 ALIN. 1 DIN LEGEA NR. 215/2001. INSTANȚA A CONSTATAT GREȘIT EXISTENȚA MOTIVULUI DE NULITATE CU PRIVIRE LA MAJORITATEA CU CARE TREBUIE ADOPTATĂ

Sunt incidente dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8

Instanța a reținut că art. 45 din Legea 215/2001 instituie două excepții la regula generală în ceea ce privește adoptarea hotărârilor, astfel o primă excepție ce rezultă din interpretarea logică a textului este cea referitoare la patrimoniu, în cazul căruia regula este că hotărârile se iau cu votul a două treimi din numărul total of patrimoniului.

Alin. (3) din art. 45 din Legea nr. 215/2001 ce reprezintă prima excepție după cum a reținut și instanța, a suscitat interpretări contradictorii, motiv pentru care recurentul a invocat, iar instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate cu privire la acesta.

Având în vedere că excepțiile sunt de strictă interpretare, ori de câte ori va exista un dublu cu privire la majoritatea solicitată se va aplica regula prevăzută în materie.

Deși instanța opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate, existența dubiului o recunoaște implicit instanța prin admiterea cererii de sesizare a Curții Constituționale, ceea ce conduce la inaplicabilitatea excepției prevăzută în art. 45 alin. 3 din Legea 215/2001.

Însă, instanța a considerat în mod greșit că este întemeiat motivul de nulitate cu privire la majoritatea cu care trebuia să fie adoptată hotărârea nr. 536/2018.

În primul rând, pentru a califica hotărârea contestată drept o hotărâre privind patrimoniul ar trebui utilizat un criteriu care să permită și, ulterior să fundamenteze această calificare, precum cel al scopului urmărit prin adoptarea hotărârii. Unicul scop al adoptării hotărârii nr. 536/2018 a fost acela al delegării gestiunii serviciului public, astfel cum rezultă din însuși titlul hotărârii. Acest scop vizează funcționarea unui serviciu public și nicidecum patrimoniul Municipiului București.

În al doilea rând, majoritatea calificată reglementată de disp. art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 reprezintă excepția, regula privitoare la majoritatea necesară pentru adoptarea unei hotărâri este aceea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea 215/2001.

Astfel, reținerea unui astfel de motiv a fost făcută cu încălcarea dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 care conține regula generală în ceea ce privește adoptarea hotărârilor.

Cu privire la acest motiv de nulitate este incident și art. 488 alin. 1) pct. 6., întrucât hotărârea cuprinde motive contradictorii.

Inițial, însăși instanța a recunoscut implicit că textul Invocat de reclamant suscită interpretări contradictorii prin admiterea cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a disp. art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001. Și totodată, instanța aplică cu certitudine disp. art. 45 alin. (3) din Legea 215/2001 privind majoritatea cu care trebuia adoptată hotărârea contestată.

C.2.PRIMA INSTANȚĂ A REȚINUT ÎN MOD GREȘIT EXISTENȚA MOTIVULUI DE NULITATE CONSTÂND ÎN NERESPECTAREA PROCEDURII INSTITUITE DE 0.6. NR. 71/2002 PRIVIND GESTIUNEA DELEGATĂ A SERVICIULUI DE INTERES PUBLIC

Contrar susținerilor reclamantului, delegarea gestiunii unui serviciu public de administrare a domeniului public și privat este permisă și fără parcurgerea anterioară a unei proceduri de licitație.

În primul rând, instanța nu era investită cu o acțiune îndreptată împotriva contractului de delegare, pentru care erau (eventual) necesare procedurile prealabile (caiet de sarcini, regulament de serviciu), drept urmare nu putea să se pronunțe asupra acestora. Finalitatea este aceea că instanța a calificat elementele de valabilitate ale contractului de delegare ca fiind ale hotărârii de delegare, însă aceasta nu poate fi primită.

Instanța a reținut existența acestui motiv doar redând textele de lege, fără să motiveze în vreun fel temeinicia acestuia.

Pe fondul aspectului de drept, existența caietului de serviciu sau a regulamentului serviciului nu trebuiau adoptate anterior hotărârii de delegare, ci puteau fi făcute ulterior, în termenul de 6 luni de după adoptarea acesteia, conform art. 47 din OG nr. 71/2002.

Prin urmare, sunt incidente disp. art. 488 alin (1) pct. 6, și totodată art. 488 alin.1 pct.8, întrucât hotărârea a fost dată cu încălcarea normelor de drept substanțial din O.G. nr. 71/2002.

Conchide că se impune respingerea motivelor de nulitate ca neîntemeiate.

Recurentul- pârât MINICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate, iar pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată, în temeiul art. 488 alin. 1 pct 8 C. pr. civ., respectiv hotărârea a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Pentru cheltuieli de judecată, și-au rezervat dreptul de a le solicita pe cale de acțiune separată.

Hotărârea a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material (art. 488 alin. 1 pct. 8 C. pr. civ.)

1. Excepția lipsei calității procesual active întemeiat pe art. 1, 2, coroborat cu art. 8 alin. 1 din Legea nr.554/2004, conform căreia reclamantul într-o acțiune în contencios administrativ poate invoca interesul public major, numai în subsidiar și numai dacă decurge din interesul personal.

În speță nu a fost dovedit interesul personal, fapt care face ca reclamantul să nu aibă calitate procesual activă, astfel cum este reglementată de Legea nr.554/2004.

Având în vedere că interesul public poate fi numai subsidiar, apreciază că nu este îndeplinită condiția calității procesual active, în persoana reclamantului.

În concluzie, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond, admiterea excepției și respingerea acțiunii ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesual activă.

2. Excepția lipsei de interes în raport de dispozițiile art. 33 Cod de procedură civilă, având în vedere că din cererea de chemare în judecată nu rezultă care este dreptul afectat sau interesul legitim care justifică demersul procesual. Reclamantul nu a probat în nici un fel dreptul afectat și nici vreun interes legitim în sensul prevăzut de Legea nr.554/2004.

Cererea reclamantului este lipsită de interes și în raport de faptul că Hotărârea C.G.M.B. nr.536/2018 și a produs efectele, fiind încheiat contractul de delegare de gestiune.

Lipsită de interes este acțiunea și în raport de faptul că preținsele pagube nu vizează persoana reclamantului, ci interesul public și eventual interesul unor categorii de persoane, cum ar fi salariații, utilizatorii/beneficiarii serviciilor și o pretinsă teamă, că-și va pierde postul.

În subsidiar, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond admiterea excepției și respingerea acțiunii ca fiind lipsită de interes, în sensul reglementat de Legea nr.554/2004 coroborat cu dispozițiile Codului de procedură civilă, relativ la condițiile de exercitare a acțiunii civile.

3. Excepția lipsei calității procesual pasive a Municipiului București, în raport de art. 36 Cod proc. Civ., coroborat cu art. 36 alin.2 lit.d și alin.6 lit.a, pct.19 din Legea nr.215/2001, având în vedere că emitentul actului administrativ este Consiliul General al Municipiului București și nu Municipiul București, iar beneficiarul actului administrativ nu este Municipiul București, ci cetățenii Municipiului București și nu unitatea administrativ teritorială.

În concluzie, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și pe fond respingerea acțiunii față de Municipiul București ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de calitate procesual pasivă.

4. Neîndeplinirea condițiilor de cvorum cu care s-a adoptat hotărârea

Actul administrativ atacat, nu privește în nici un fel patrimoniul, fiind o hotărâre prin care se aprobă delegarea gestiunii serviciului public, respectiv o hotărâre de administrare a serviciului public, neputând fi considerată în nici un fel ca vizând patrimoniul.

Instanța face o gravă confuzie între noțiunea de patrimoniu din dreptul civil, care este eminentamente diferită de noțiunea de patrimoniu al autorității publice, menționată la art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Nu doar că hotărârea atacată, deși se încadrează în art. 45 alineatul 1, a fost adoptată cu majoritatea consilierilor în funcție și nu a celor prezenți, fiind întemeiată pe prevederile art. 45 alin.2 din Legea nr.215/2001, dar reclamantul cere majoritate calificată, astfel cum reglementa art. 45 alin.3 din Legea administrației publice locale deși, în mod evident este vorba despre o hotărâre de administrare, ce se încadrează în prevederile art. 45 alin.1 din Legea nr.215/2001

5. Așa zisa încălcare a prevederilor legale ale O.G. nr.71/2001

Instanța a apreciat că în speță nu au fost respectate dispozițiile art. 10 alin.3 și 4, precum și art. 13 alin.7 și art. 14 alin.2 din OG nr.71/2002.

Din analiza, chiar și sumară a textele legale invocate, rezultă cu claritate faptul că, legiuitorul, în cazul gestiunii delegate unei societăți cu capital al autorității locale, a înțeles să reglementeze posibilitatea atribuirii directe a acestui contract, din rațiuni financiare și de bună gestionarea a banilor publici. Câtă vreme autoritatea locală, cu competențe legale în ceea ce privește administrarea serviciilor publice, înființează o societate specializată în prestarea serviciului public, acest serviciu public nu va fi scos la licitație publică, ci va fi atribuit direct, prin negociere, cu respectarea celorlalte principii.

Din lecturarea textelor legale pe care se sprijină motivarea instanței, este lesne de observat, că legiuitorul a avut în vedere reglementarea activității, după alegerea modalității de gestiune și după atribuirea directă a contractului, în cazul atribuirii către o societate cu capital al autorității publice locale.

Este de observat forma de redactare a alineatului 2 al art. 14 care reglementează activitățile propriu zise, după adoptarea formei de gestiune.

Este de observat că Ordonanța 71/2002, reglementează distinct situația operatorilor societăți cu capital al autorităților publice locale. Și este firesc să fie astfel, întrucât scopul înființării unor astfel de operatori este tocmai prestarea serviciului public.

Acționarii Companiei Municipale sunt Municipiul București și Ciclop S.A., la care Municipiul București (prin C.G.M.B.) este acționar unic.

În această situație, chiar făcând abstracție de reglementarea expresă din Ordonanța 71/2002, dispozițiile legii achizițiilor publice, nu sunt aplicabile.

Pentru toate motivele invocate, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și pe fond, respingerea acțiunii ca nefondate.

Recurentul-pârât COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A. a solicitat admiterea recursului iar ca urmare a admiterii recursului să se dispună casarea hotărârii atacate și pe cale de consecință respingerea acțiunii, în principal ca fiind formulata de o

persoana fără calitate procesuală activă și lipsită de interes sau ca fiind inadmisibilă, iar în subsidiar, ca fiind neîntemeiată.

De asemenea a solicitat obligarea intimatului reclamant la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele recursului

Consideră ca sunt aplicabile prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod proc. civ. ce vizează aplicarea unui text de lege străin situației de fapt prin restrângerea sau extinderea nejustificată a aplicării normelor unei situații de fapt determinate, interpretarea și aplicarea greșită a textului de lege la o anumită situație de fapt sau încălcarea unor principii generale de drept.

Astfel în sentința recurata se menționează sec faptul ca hotărârea a cărei anulare s-a solicitat în cauza, produce efecte cu privire la locul de munca al reclamantului, angajat al ACCU.

Serviciile de administrare a domeniului public și privat nu vizează patrimoniul, astfel că H.C.G.M.B. nr.536/23.08.2018 ce face obiectul cererii de suspendare nu intră sub incidența alin.(3) al art.45 din Legea nr.215/2001, astfel că nu poate fi reținută obligativitatea cvorumului de 2/3 din numărul total al consilierilor în funcție.

Oportunitatea alegerii modalității de gestiune a serviciului este apanajul autorității publice deliberative intrând în sfera oportunității adoptării unui act administrativ, raportat la prevederile legale precizate.

Totodată, arată faptul că administrarea serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București este o prerogativă a autorității publice deliberative prevăzută de art.36 alin.5 din Legea nr.215/2001, astfel încât Consiliul General al Municipiului București are posibilitatea legală de a hotărî exercitarea acestui drept, cu respectarea principiilor corelării cerințelor cu resursele, dezvoltării durabile, eficienței economice și administrării eficiente a bunurilor din proprietatea publică.

Astfel în sentința recurata se menționează eronat faptul ca hotărârea a cărei anulare se solicita în cauza, produce efecte cu privire la locul de munca al reclamantului, angajat al ACCU.

Hotărârea CGMB nr.536/2018 a cărei anulare se solicita, nu are ca obiect reducerea personalului și ori modificarea structurii organizatorice a Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, și nici delegarea patrimoniului public, ci delegarea unui serviciu public.

Mai mult, activitățile ce fac obiectul delegării gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile din Municipiul București, sunt activități externalizate de către ACCU, fiind executate de către terți și nu de către salariații Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane.

În ceea ce privește interesul reclamantului, instanța nu aduce alte argumente decât faptul ca este salariat al ACCU ignorând faptul ca interesul este actual dacă, în situația în care o persoană nu ar recurge la acțiunea în justiție, la momentul respectiv, s-ar expune, prin aceasta, unui prejudiciu.

În cauză, nu exista indicii de nelegalitate și nici nu rezultă cu evidență din împrejurările legate de starea de fapt și de drept prezentată, vizând încălcarea art. 10 alin. 3. art. 13 alin. 3 și art. 14 alin. 2 din OG nr. 71/2002 toate acestea țin de apărarea unui interes legitim public, în sensul art.2 lit.r) din Legea nr.554/2004.

Instanța reține faptul ca aprobarea delegării gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București către Compania Municipală Cimitire București SA, s-a realizat prin HCGMB nr. 536/2018, aparent fara a se face vreo dovada în sensul respectării procedurii mai sus prezentate și prevăzute de OG nr. 71/2002.

Serviciul public a cărei gestiune a fost delegată prin HCGMB nr. 536/2018 constituie un serviciu public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București, și face parte dintre serviciile menționate în mod expres de dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. m) și art. 5 pct. 1 lit. g) din OG nr. 71/2002.

Gestiunea indirectă sau gestiunea delegată este o modalitate prevăzută de lege iar modalitatea de atribuire se face de către Consiliul General al Municipiului București, având în

vedere specificul, volumul si natura serviciilor, cat si de perspective ale unitatii administrativ-teritoriale.

Consideră că admiterea cererii reclamantului presupune vidarea de atribuții, prerogative si de funcționalitate organele administrației publice locale legitime; încalca principiile constituționale ale economiei de piață, a concurenței (prevederile art. 45 din Constituția Romanei, prevederile art. 8 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicata.

Efectul Hotărârii CGMB nr. 536/2018 consta în simpla alegere a modalității a gestiunii serviciului de administrare în cauza.

Hotărârea CGMB nr. 536/2018 în mod evident nu se înscrie în sfera de cuprindere a sintagmei "hotărâre privind patrimoniul". Noțiunea de "hotărâri privind patrimoniul" privește hotărârile prin care se transmit drepturi reale asupra unor bunuri ce aparțin unității administrativ-teritoriale.

În acesta cauza, reclamantul nu a probat, si instanța nu a motivat nelegalitatea vădită a actului administrativ a cărui suspendare sa solicită, si consideră ca nu s-a reușit să se răstoarne prezumția de legalitate de care se bucură actele administrative.

În speța examinarea sentinței atacate conduce la concluzia neelucidării de către instanța de fond în mod primordial, a cadrului procesual (excepțiile lipsei calității procesual active, a calitatii procesual pasive si lipsa de interes) si a obiectului cererii cu care a fost investită, judecata fiind una formală fara a se cerceta situația dedusa judecății.

În aceste circumstanțe, rezolvarea data pricinii afectează în mod esențial dreptul de acces la un tribunal si dreptul la un proces echitabil, principii consacrate prin art. 6 alin. 1 din Convenție.

Instanța de fond s-a mărginit doar la a expune succint si nemotivat situația părților din prezenta cauza. Astfel consideră ca instanța nu a motivat hotărârea atacată.

În drept, a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art.483 si urm. art.488 pct.8 C.proc.civ.

Recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI a formulat, la data de 19.03.2020, **întâmpinare** la recursul formulat de recurentul pârât COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A., filele 49-53.

Recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI a formulat, la data de 24.06.2020, **întâmpinare** la recursul formulat de recurentul pârât Municipiul București, filele 182-191.

Recurentul-pârât COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A a formulat, la data de 16.03.2020, **întâmpinare**, la recursul formulat de către Consiliul General al Municipiului București, filele 54-59.

A atașat aceasta întâmpinării, înscrisuri, filele 60-159.

Recurentul-pârât COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A a formulat, la data de 23.06.2020, **întâmpinare**, la recursul formulat de către MUNICIPIUL BUCUREȘTI, filele 177-180.

Prin toate aceste întâmpinări s-a solicitat admiterea tuturor recursurilor, așa cum au fost formulate, reiterându-se, în esență, considerentele expuse în cuprinsul propriilor căi de atac.

Curtea consideră că, față de prevederile art. 499 din Codul de procedură civilă, nu este obligatorie redarea conținutului întâmpinărilor în cuprinsul prezentei decizii.

Intimatul reclamant, legal citat nu a formulat întâmpinare în cauză.

Acesta a depus la 26.10.2020, note scrise, prin care a solicitat respingerea recursurilor și menținerea sentinței ca temeinică și legală.

Analizând actele și lucrările dosarului, sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs invocate, cât și în limitele prevăzute de art. 488 C.pr.civ., Curtea reține că recursurile sunt nefondate pentru următoarele considerente:

Preliminar, Curtea subliniază că, potrivit actualului Cod de procedură civilă, aprobat prin Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, recursul este calea de atac de reformare prin care se realizează exclusiv un control de legalitate a hotărârii atacate, nu și de temeinicie, nemaexistând o reglementare similară celei de la art. 304 ind.1 din Codul de

procedură civilă de la 1865. Cu alte cuvinte, în cadrul recursului se examinează conformitatea hotărârii atacate doar cu regulile de drept aplicabile. Cauza recursului constă în nelegalitatea hotărârii ce se atacă, care trebuie să îmbrace una dintre formele limitativ prevăzute la art. 488 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Prima critică adusă de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI are ca obiect respingerea excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată pentru lipsa depunerii îndeplinirii plângerii prealabile, respectiv neîndeplinirii procedurii prealabile anterior sesizării instanței/tardivității formulării acesteia.

Sub un prim aspect, recurentul a susținut că reclamantul nu a făcut dovada îndeplinirii plângerii prealabile.

Curtea reține că atașat cererii de chemare în judecată, reclamantul a depus dovada a 3 comunicări adresate Municipiului București prin Fan Courier, la data de 18.08.2018, împreună cu dovada comunicării expediției, vol.1 filele 14-20.

Pe de altă parte, același recurent CGMB, depunând la data de 15.04.2019, documentația care a stat la baza emiterii hotărârii contestate, a atașat răspunsul formulat de Primăria Municipiului București Direcția Guvernanță Corporativă, nr.6542/29.10.2019, vol.1 fila 133, împreună cu dovada înregistrării acesteia, fila 134. Prin acest răspuns, din care s-a depus doar pagina 1, se răspunde plângerii reclamantului intimat prin care a solicitat anularea Hotărârii CGMB nr. 563/23.10.2018.

Prin urmare, reclamantul a făcut dovada îndeplinirii procedurii prealabile, anterior formulării cererii de chemare în judecată, sens în care criticile recurente **sunt nefondate**.

În aceste condiții este de prisos a mai analiza criticile sub al doilea aspect, al caracterului facultativ al procedurii prealabile.

O altă critică formulată de recurenții CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, și MINICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR, iar de COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A., implicit, privește **modul de soluționare a excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului** respectiv a **excepției lipsei de interes**.

Cu titlu prealabil, Curtea expune considerente teoretice, astfel cum au fost reținute de ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII în cuprinsul Deciziei nr. 8/2020 publicată în: MONITORUL OFICIAL NR. 580 din 2 iulie 2020:

64. *Contenciosul subiectiv presupune vătămarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, astfel că instanța de contencios administrativ trebuie să verifice dacă prin actul administrativ, tipic sau asimilat, care face obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective. Instanța de contencios administrativ poate să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ nelegal, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris ori să efectueze o anumită operațiune administrativă. Totodată, în cazul în care reclamantul a solicitat acest lucru, instanța de contencios administrativ va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate....*

67. *În contenciosul administrativ românesc, în mod tradițional, regula a fost aceea că persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula acțiuni prin care invocă apărarea unui interes legitim privat....*

70. *În același sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 66 din 15 ianuarie 2009, sus-menționată, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004, care a statuat că aceste dispoziții "au menirea de a clarifica și de a stabili în ce condiții și cine poate invoca apărarea interesului legitim public. Din conținutul textului se deduce că, prin acțiunea pe care o introduc la instanța de contencios administrativ, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat nu pot invoca direct «interesul legitim public» pentru anularea unui act administrativ, ci numai în subsidiar, pe calea unor capete de cerere distincte, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat.*

Așadar, prin acțiunea introdusă, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat trebuie să dovedească mai întâi că a avut loc o încălcare a dreptului sau interesului lor legitim privat, după care să susțină în sprijinul cererii și vătămarea interesului public, ce decurge din actul administrativ atacat. Prin adoptarea textului criticat, legiuitorul a urmărit să «paralizeze» așa-numitele «acțiuni populare» intentate de unele persoane fizice sau persoane juridice de drept privat care, neavând argumente să dovedească o vătămare a unui drept sau interes legitim privat propriu, recurg la calea acțiunilor întemeiate exclusiv pe motivul vătămării interesului public».

71. Dispozițiile art. 8 alin. (1[^]1) din Legea nr. 554/2004 stabilesc faptul că interesul public poate fi invocat de persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat în formularea cererilor lor în fața instanței de contencios administrativ, numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Or, în ce privește interesul reclamantului, aspect din care derivă și calitatea procesuală activă a acestuia, așa cum corect a reținut judecătorul fondului, acesta rezultă din incertitudinea juridică creată de adoptarea HCGMB nr. 536/23.08.2018, de natură să afecteze locul de muncă al reclamantului, angajat în cadrul Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane, la Serviciul Teritorial Iancu Nou, întrucât locurile de muncă ale angajaților Administrației Cimitirelor și Crematoriilor Umane urmau să fie supuse unei restructurări.

Astfel, prin Hotărârea nr. 536/2018 de către Consiliul General al Municipiului București, a fost aprobată delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București către Compania Municipală Cimitire București S.A.

Această hotărâre trebuie analizată coroborându-se cu HCGMB nr. 721/18.10.2018, care la art. 3 prevede că conducătorii serviciilor publice menționate (printre care și Administrația Cimitirelor și Crematoriilor Umane), în calitate de angajatori vor proceda la îndeplinirea formalităților legale privind încetarea de drept a contractelor individuale de muncă ale personalului (fila 39 dosar fond).

Prin urmare, contrar criticilor recurențelor, consecința delegării gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane este încetarea contractelor de muncă ale angajaților, inclusiv a reclamantului, astfel că acesta a făcut dovada interesului său legitim privat, fiind îndeplinite cerințele art. 8 alin. 1 ind.1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În consecință curtea va respinge aceste excepții, ca fiind nefondate.

În ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a Municipiului București, Curtea o va respinge, întrucât, așa cum judicios a constatat și instanța de fond, deși pârâatul Municipiul București nu este emitentul HCGMB nr. 536/23.08.2018, în temeiul acestei hotărâri, municipiul este parte în contractul de delegare a gestiunii serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din municipiul București (ca și pârâta Compania Municipală Cimitire București), având calitatea de delegatar (Anexa 1 HCGMB nr. 536/23.08.2018). Prin urmare, se justifică participarea Municipiului București în proces în calitate de pârât.

Pe fond, criticile aduse de recurenți sunt nefondate în mod evident, așa cum corect a reținut și judecătorul fondului, Hotărârea CGMB nr. 536/23.08.2018 se înscrie în sfera de cuprindere a sintagmei „hotărâre privind patrimoniul”, întrucât reglementează, se referă la „bunurile și tarifele aferente serviciului public de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din Municipiul București” (art. 4 din hotărâre). De asemenea, prin art. 2 alin. 3 (obiectul contractului) din Contractul de delegare a gestiunii serviciului de interes local privind cimitirele și crematoriile umane din municipiul București (Anexa 1 la hotărâre) se prevede că „Cu excepția taxelor pentru concesiunea Locurilor de înhumare și a Nișelor pentru depunerea urnelor cu cenușă care constituie venit la bugetul local al Delegatarului, Delegatul va avea dreptul să încaseze de la Beneficiari toate celelalte taxe/tarife pentru prestarea Serviciului ....”

De altfel, în acest sens, s-a pronunțat, implicit, și ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT prin DECIZIA nr. 63 din 16 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial nr. 162 din 27 februarie 2020. Astfel chiar dacă s-a respins ca inadmisibilă sesizarea, în considerente, s-au reținut printre altele, următoarele:

41. Din analiza punctelor de vedere/opiniilor formulate de instanțe rezultă că acestea sunt unanime în a considera că hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, intră în sfera noțiunii de "hotărâri privind patrimoniul"....

63. Or, în cazul analizat, titularul sesizării solicită interpretarea unor dispoziții legale care nu comportă o reală dificultate. Astfel, în concret, se solicită ca instanța supremă să stabilească: „Care este majoritatea necesară adoptării unei hotărâri de Consiliu local (sau de Consiliu general, în cazul municipiului București) prin care se aprobă, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002, delegarea gestiunii unui serviciu de interes local către un operator privat: majoritatea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 sau majoritatea prevăzută de art. 45 alin. (3) din aceeași lege?”

64. Dincolo de împrejurarea evidentă că, în cauză, nu a fost identificat un text de lege lacunar sau dificil de interpretat, care să necesite efortul de parcurgere a procedurii hotărârii preliminare, în fapt se solicită soluționarea fondului litigios prin intermediul mecanismului descris mai sus.

65. Încadrarea situației de fapt în unul dintre textele de lege menționate, ce nu comportă o dificultate de interpretare evidentă, este atributul exclusiv al instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

66. În litigiul în care a fost formulată sesizarea, instanța de judecată a fost chemată să stabilească dacă o hotărâre emisă de consiliul local (sau general), prin care a fost delegată gestiunea unui serviciu public de interes local unui operator privat, reprezintă sau nu o hotărâre privind patrimoniul, așa cum este indicată în textul de lege din cuprinsul întrebării adresate.

67. Or, o atare operațiune de interpretare și aplicare a unui text de lege la situația concretă din dosar este atributul exclusiv al judecătorului, care nu poate activa mecanismul de interpretare prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, conceput pentru probleme de drept controversate și dificil de dezlegat, capabile să genereze o viitoare practică neunitară.

68. În cazul de față, chiar dacă opinia instanței de trimitere este diferită de cea a instanței de fond, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, o atare împrejurare nu este de natură să activeze mecanismul de interpretare al procedurii prealabile, întrucât instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu, iar nu să soluționeze în fapt dosarele cu care sunt investite instanțele inferioare.

69. Cum aceste noțiuni sunt certe pentru instanța de trimitere, așa cum rezultă și din motivarea expusă în cuprinsul actului de sesizare, nu se poate reține existența unei chestiuni controversate de drept intern pozitiv care să necesite pronunțarea unei hotărâri prealabile; acest mecanism nu trebuie transformat într-o procedură dilatorie, care amână finalizarea procesului.

73. În cazul sesizării analizate, textul de lege pe care instanța de trimitere îl găsește dificil de interpretat [art. 45 alin. (1) și (3) din Legea nr. 215/2001] este în vigoare de mai bine de 18 ani și a fost aplicat atât de autoritățile publice locale, cât și de instanțele de judecată, fără să necesite dificultăți de interpretare sau să genereze practică judiciară neunitară.

Față de aceste considerente, constatând că motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă sunt nefondate și că soluția recurată este legală, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004 coroborate cu cele ale art. 496 alin. 1 din Codul de procedură civilă, va respinge recursurile ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

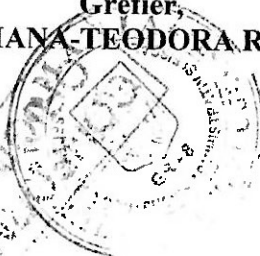
Respinge recursurile formulate de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, bd-ul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, cu sediul ales la CA Drumar Sebastian, situat în București, bd-ul Primăverii nr. 29, et. 5, sector 1, recurentul- pârât MINICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR, cu sediul în București, bd-ul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, recurentul-pârât COMPANIA MUNICIPALĂ CIMITIRE BUCUREȘTI S.A., cu sediul în București, bld. Regina Maria nr. 86-88, sector 4, împotriva sentinței civile nr. 8456/05.12.2019, pronunțată de TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, în dosarul nr. 2569/3/2019, având ca obiect „ anulare act administrativ – hot. Nr.536/23.08.2018”, în contradictoriu cu intimatul-reclamant [REDACTAT], cu domiciliul în [REDACTAT] intimatul INSTITUȚIA PREFECTULUI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Piața Presei Libere nr. 1, Corp B, sector 1, ca nefondate.

Definitiva.

Pronuntata azi, 28.10.2020, cu aplicarea art 396 alin 2 NCPC.

Președinte, IONEL FLOREA	Judecător, ANDREEA CECILIA MIHAI	Judecător, GIANINA GEORGIANA PALICI

Grefier,
CRISTIANA-TEODORA ROBU

Red./ Jud. IF./ 4 ex./

Judecător fond: / Răileanu Ionel- Tribunalul București